

leringen og driften af sygehusberedskabet indenfor amtet, jfr. indenrigsministeriets cirkulære af 7. januar 1952, samt tilsyn med detailforhandlere af de svangerskabsforebyggende midler, der alene må forhandles af apoteker og godkendte specialforhandlere, jfr. § 6 i sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 185 af 23. maj 1972. Endelig fører embedslægerne i henhold til lov nr. 193 af 4. juni 1947 tilsyn med kønssygdommens udbredelse og forestår bekæmpelsen af kønssygdommene. Der er i visse byer tillige ansat en eller flere visiterende læger til ved siden af eller i stedet for kredslægen at varetage undersøgelser og behandlingen. Ifølge det af indenrigsministeren for folketinget fremsatte forslag til lov om bekæmpelse af kønssygdomme henhører bekæmpelsen af kønssygdommene, herunder smitteopsporingen, under de enkelte amtskommuners social- og sundhedsudvalg, men social- og sundhedsudvalget skal forhandle med embedslægeinstitutionen om udformningen af planer vedrørende bekæmpelsen. Endvidere fører embedslægen tilsyn med kønssygdommens udbredelse og med bekæmpelsen. Embedslægernes pligter i forbindelse med behandlingen og undersøgelsen af kønssygdomme er samtidig foreslået indskrænket til, at embedslægerne fremover alene er pligtig til at foretage tvangsmæssige undersøgelser og behandlinger, såfremt ingen anden læge erklærer sig villig hertil.

I § 48, stk. 4, i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse er det bestemt, at embedslægerne deltager i udøvelsen af det sundhedsmæssige tilsyn i henhold til loven efter regler, der fastsættes af arbejdsministeren efter samråd med indenrigsministeren. Disse regler er fastsat ved arbejdsministeriets cirkulære af 26. november 1964 om samarbejde mellem embedslægerne (kredslægerne) og arbejdstilsynet. Det er her bestemt, at det påhviler kredslægen at bistå arbejdstilsynet i dets arbejde med at føre tilsyn med sundhedsforholdene i de arbejdstilsynet undergivne virksomheder. Samarbejdet består i, at kredslægen skal underrette de stedlige arbejdstilsyn om forhold, der strider mod arbejderbeskyttelseslovgivningen samt om tiltrængte sundhedsmæssige foranstaltninger, der kan træffes i medfør af denne lovgivning. Tilsvarende skal arbejdstilsynet underrette kredslægerne om forhold, der strider mod sundhedslovgivningen eller de i bageriregulativet indeholdte bestemmelser om forbud mod beskæftigelse af personer, der lider af visse smitsomme sygdomme, samt om sanitære mangler, som arbejdstilsynet ikke kan påbyde afhjulpel i henhold til arbejderbeskyttelseslovgivningen. Endvidere kan sundhedsstyrelsen efter anmodning fra direktøren for arbejdstilsynet pålægge kredslægerne

at yde bistand ved de af statens institut for arbejds-hygijne iværksatte undersøgelser på arbejdssteder, der er undergivet arbejdstilsynet.

Udover den medvirken, som embedslægerne på denne måde yder arbejdstilsynet, varetages opgaverne som arbejdslæge uden for hovedstadsområdet og Bornholm af 7 embedslæger, der ialt dækker 22 af landets 29 arbejdstilsynskredse.

Det er indenrigsministeriets hensigt at holde sig i nær kontakt med arbejdsministeriet vedrørende de pågående overvejelser om den fremtidige arbejderbeskyttelse med henblik på embedslægernes bistand på dette område.

Lovforslaget har været forelagt for Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen i Danmark, Den almindelige danske Lægeforening, Embedslægeforeningen, administrationsdepartementet, sundhedsstyrelsen, arbejdsministeriet, justitsministeriet, ministeriet for forureningsbekæmpelse, socialministeriet samt økonomi- og budgetministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, der alle med undtagelse af Amtrådsforeningen har kunnet tilslutte sig principperne i lovforslaget. Amtrådsforeningen er enig i, at der ved en koncentration af embedslægerne for hver amtrådsreds vil kunne opnås en bedre udnyttelse og forøgelse af embedslægernes sagkundskab, men foreningen tager afstand fra, at embedslægevæsenet uden for Københavns kommune fortsat skal være statsligt organiseret. Amtrådsforeningen finder ikke, at dette harmonerer med de synspunkter, der hidtil har ligget bag opgavefordelingen mellem staten, amtskommunerne og kommunerne.

Herudover er der fra nogle af de andre nævnte institutioner og myndigheder fremført forslag til ændringer af hovedsagelig teknisk karakter, som for størstedelens vedkommende er indarbejdet i lovforslaget.

D. Administrative og økonomiske konsekvenser.

Etablering af 14 nye embedslægeinstitutioner til afløsning af de hidtidige 58 lægekredse må (over den årrække på 2-4 år, der forventes at medgå hertil) påregnes at medføre forøgede udgifter til lokaler og kontorhold. Det nødvendige kontorareal blev af hygiejnekommissionen opgjort til ca. 2.000 m². Under forudsætning af en årlig husleje på ca. 150 kr. pr. m² medfører dette en husleje på ca. 0,3 mill. kr. Hertil kommer ca. 25 kontoruddannede og ca. 20, formentlig overvejende sygeplejeuddannede, medarbejdere, hvortil lønnen kan anslås til ca. 2,5 mill. kr. Endelig kommer kontorholdsudgifter, der formentlig kan ansættes til ca. 0,6 mill. kr. De an-